

Erstatningsnævnet

Årsberetning

2006

Erstatningsnævnet
Civilstyrelsen, Gyldenløvesgade 11, 2. sal, 1600 København V
Telefon 33 92 33 34 Telefax 39 20 45 05
erstatningsnaevnet@erstatningsnaevnet.dk
www.erstatningsnaevnet.dk

1	Indledning.....	5
2	Lovgrundlaget og nævnets sammensætning	5
3	Sekretariatet og sekretariatets arbejde.....	6
4	Talmæssige oplysninger vedrørende 2006	6
5	Opfyldelse af nævnets og sekretariatets mål for 2006	9
6	Hvad betaler nævnet erstatning for?	10
7	Konkrete afgørelser fra nævnet.....	10
7.1	Indledning	10
7.2	Offererstatningslovens § 1 – lovens område.....	11
7.2.1	Nævnets stillingtagen til, om skaden skyldes en overtrædelse af straffeloven	11
7.2.2	Særligt om plejepersonales mv. tilskadekomst i arbejdstiden	14
7.2.3	Direkte og indirekte skadelidte	15
7.2.4	Årsagssammenhæng og påregnelighed	16
7.2.5	Straffelovsovertrædelser begået i udlandet	17
7.2.6	Afslag fordi formueskade ikke erstattes	18
7.3	Offererstatningslovens § 6 a.....	18
7.3.1	Nedsættelse på grund af egen skyld eller accept af risiko	18
7.3.2	Den almindelige erstatningsretlige tabsbegrænsningspligt	19
7.4	Offererstatningslovens § 10.....	20
7.4.1	For sen eller manglende politianmeldelse	20
7.4.2	Medvirken til politiets opklaring af sagen	21
7.4.3	Krav ikke gjort gældende i retten	22
7.5	Offererstatningslovens § 13 – toårsfristen	22
7.6	OFFERERSTATNINGSLOVENS § 14, stk. 1, – SAGENS OPLYSNING FOR NÆVNET.....	23
7.7	Erstatningsansvarslovens § 1	24
7.7.1	Helbredelsesudgifter	24
7.7.2	"Andet tab"	25
7.8	Erstatningsansvarslovens § 2	26
7.9	Erstatningsansvarslovens § 5	27
7.9.1	Erstatning for erhvervsevnetab – varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde	27
7.10	Erstatningsansvarslovens § 7 – fastsættelse af erhvervsevnetabserstatning	28
7.10.1	Fastsættelse af årsløn	28
7.11	ERSTATNINGSANSVARSLOVENS § 12 – ERSTATNING FOR BEGRAVELSESUDGIFTER.....	29
7.12	Erstatningsansvarslovens § 13 – Erstatning til ægtefælle eller samlever .	29
7.13	Erstatningsansvarslovens § 18	30
7.14	Erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 2, - tortgodtgørelse	31
7.14.1	Frihedsberøvelser	31
7.14.2	Forbrydelser mod kønssædeligheden mv.	32
7.15	Erstatningsansvarslovens § 26 a – godtgørelse til efterladte.....	34

7.16	Forældelse	35
------	------------------	----

Bilag:

1. Oversigt over forekomsten af de enkelte straffelovsovertrædelser i 2006
2. Oversigt over tilkendte erstatninger mv. i 2006 fordelt på erstatningsposter
3. Oplysninger om meddelte afslag i 2006
4. Oplysninger om afslagsgrunde i 2006

1 INDLEDNING

Efter Erstatningsnævnets forretningsorden skal nævnet hvert år inden den 1. juli afgive en beretning til justitsministeren om nævnets virksomhed i det foregående år. Beretningen skal offentliggøres.

Denne beretning foreligger hermed for året 2006. Beretningen redegør for nævnets sammensætning samt nævnets og sekretariatets arbejde i løbet af beretningsåret. Beretningen indeholder desuden resumé af en række konkrete afgørelser fra nævnet til belysning af nævnets praksis ved administrationen af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser – i det følgende offererstatningsloven.

Det er Erstatningsnævnets håb, at beretningen kan medvirke til at udbrede kendskabet til offererstatningsloven, og til hvordan den administreres.

Beretningen er tillige tilgængelig på Erstatningsnævnets hjemmeside www.erstatningsnaevnet.dk, hvor også beretningerne for 1999–2005 og en del materiale om nævnet i øvrigt er tilgængeligt.

2 LOVGRUNDLAGET OG NÆVNETS SAMMENSÆTNING

Erstatningsnævnet blev etableret i 1976. Nævnet træffer afgørelser vedrørende ansøgninger om erstatning i henhold til offererstatningsloven, lovbekendtgørelse nr. 688 af 28. juni 2004.

Nævnet består af tre medlemmer og har i 2006 haft følgende sammensætning:

- ❖ Landsdommer Michael Lerche (formand)
- ❖ Ankechef i Ankestyrelsen Karen de Brass (efter indstilling fra Socialministeren),
og
- ❖ Advokat Klaus Kastrup-Larsen (efter indstilling fra Advokatrådet).

Som stedfortræder for formanden har landsdommer Otto Hedegaard Madsen været udpeget. Ankechef Henrik Horster har været udpeget som stedfortræder for ankechef Karen de Brass og advokat Mads Krarup som stedfortræder for advokat Klaus Kastrup-Larsen.

Nævnet er med virkning fra den 15. oktober 2004 organisatorisk placeret under Civilstyrelsen, der er en styrelse under Justitsministeriet. Civilstyrelsen ledes af direktør Nina Koch.

Nævnet har i 2006 afholdt 11 møder, hvorunder der er behandlet omkring 160 sager. Nævnets medlemmer har herudover modtaget omkring 735 sager i cirkulation, jf. afsnit 3 nedenfor.

3 SEKRETARIATET OG SEKRETARIATETS ARBEJDE

Sagsbehandlingen i nævnet varetages af et sekretariat, der er stillet til rådighed af Justitsministeriet.

Sekretariatet sørger for sagernes forberedelse, herunder i fornødent omfang udarbejdelse af et resumé af sagen og en indstilling til nævnet om sagens afgørelse. Når en indstilling er udarbejdet, vurderes sagen af sekretariatschefen og herefter af nævnet, enten ved cirkulation af resuméet og indstillingen blandt nævnets medlemmer eller på et møde. I henhold til forretningsordenen kan visse sagstyper afgøres af formanden alene uden forelæggelse for nævnet. En række sager kan desuden afgøres af sekretariatschefen alene uden forelæggelse for formanden eller nævnet. Endelig har den enkelte sagsbehandler en vis adgang til selv at afgøre en række nøje afgrænsede sager.

Sekretariatet har i 2006 været ledet af sekretariatschef, cand. jur. Rasmus Blaabjerg. Sekretariatet har i 2006 desuden bestået af 7-9 juridiske fuldmægtige, 3-4 kontorfunktionærer samt et antal juridiske studerende. Desuden har 1-3 fuldmægtige fra Justitsministeriets departement gjort delt tjeneste i nævnet ca. 1 dag om ugen hver. Om de nærmere personalemæssige forhold i sekretariatet i 2006 henvises der i øvrigt til afsnit 4 nedenfor.

Ledende overtandlæge, lic. odont. Troels B. Folkmar, Viborg Sygehus, har i 2006 været tilknyttet nævnet som tandlægekonsulent.

4 TALMÆSSIGE OPLYSNINGER VEDRØRENDE 2006

Erstatningsnævnet har i 2006 modtaget i alt 3.475 nye sager mod 3.437 nye sager i 2005. Der er således i 2006 sket en beskedent stigning i antallet af indkomne nye sager i forhold til 2005.

Tabellen nedenfor viser udviklingen i antallet af modtagne ansøgninger i årene 2002-2006:

	2002	2003	2004	2005	2006
Modtagne ansøgninger	3.292	3.280	3.150	3.437	3.475

Det er i 2006 lykkedes at reducere antallet af ikke ekspederede sager¹ meget væsentligt, idet antallet heraf ved udgangen af 2006 udgjorde 173. Ved udgangen af 2005 udgjorde det tilsvarende tal 1.253. Antallet af ikke ekspederede sager er således ved udgangen af 2006 reduceret med 86 pct. i forhold til udgangen af 2005.

¹ Det vil sige sager, hvor Erstatningsnævnet endnu ikke har påbegyndt sagsbehandlingen.

Tabellen nedenfor viser udviklingen i antallet af ikke ekspederede sager ved årets udgang i perioden 2002-2006:

	2002	2003	2004	2005	2006
Ikke ekspederede sager ultimo året	1.168	444	948	1.253	173

Samtidig er liggetiden nedbragt betydeligt, således at den tid, der går fra en sag modtages i Erstatningsnævnet, til sagsbehandlingen påbegyndes, ved udgangen af 2006 maksimalt udgjorde 1½ måned mod 7 måneder ved udgangen af 2005.

I 2006 traf Erstatningsnævnet 5.629² afgørelser. For de sager, i hvilke nævnet traf endelig afgørelse i 2006, udgjorde den gennemsnitlige sagsbehandlingstid³ 136 dage, svarende til ca. 4,5 måneder. I 20 pct. af sagerne traf nævnet afgørelse senest 18 dage efter modtagelsen af sagen i nævnet. 50 pct. af sagerne blev afgjort senest 90 dage, dvs. 3 måneder, efter sagens modtagelse i nævnet, og 80 pct. af sagerne var afgjort inden 221 dage, ca. 7 måneder.

Oplysningerne om sagsbehandlingstiderne i Erstatningsnævnet i 2006 viser forholdsvis lange sagsbehandlingstider i en større del af sagerne. Oplysningerne afspejler således det forhold, at der i begyndelsen af 2006 fortsat var en ophobning af uekspederede sager i Erstatningsnævnet med deraf følgende lange liggetider. Sagerne med forholdsvis lange sagsbehandlingstider vil i øvrigt ofte være mere komplicerede og omfatte korrespondance med ansøger, ansøgers advokat, indhentelse af lægelige eller økonomiske oplysninger, herunder evt. fra andre myndigheder mv.

Da det, som det fremgår ovenfor, i løbet af 2006 er lykkedes at nedbringe antallet af ikke ekspederede sager meget betydeligt, er sagsbehandlingstiderne i den sidste halvdel af 2006 væsentligt lavere end sagsbehandlingstiderne for hele 2006. I perioden fra den 1. juli til den 31. december 2006 – hvor Erstatningsnævnet har truffet 3.111 afgørelser – udgør den gennemsnitlige sagsbehandlingstid således alene 117 dage, svarende til knap 4 måneder. 20 pct. af sagerne blev afgjort allerede inden for en sagsbehandlingstid på 16 dage, 50 pct. af sagerne blev afgjort inden for en sagsbehandlingstid på 67 dage, svarende til godt 2 måneder, og 80 pct. af sagerne blev afgjort inden for en sagsbehandlingstid på 163 dage, godt 5 måneder.

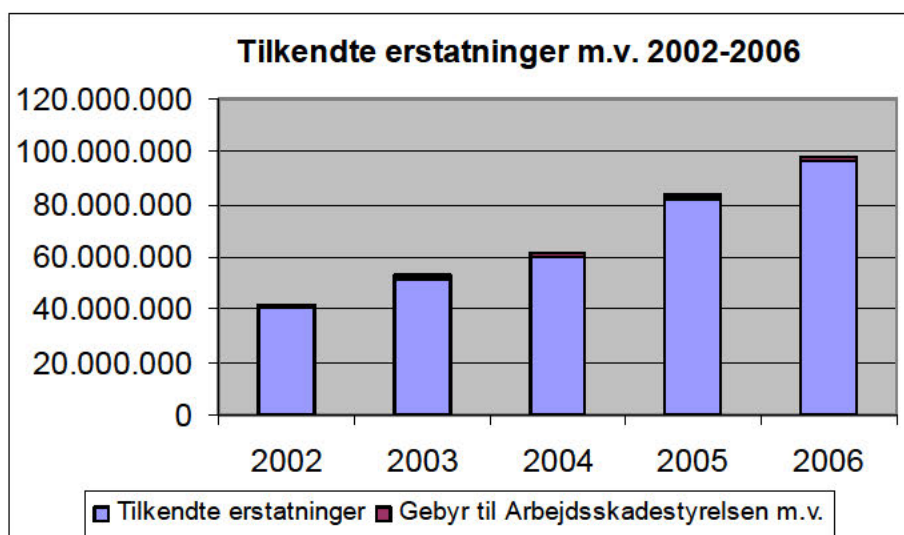
² Antal afgørelser omfatter her både nævnets endelige afgørelser (5405), hvor nævnet ved afgørelsen tog udtømmende stilling til erstatningskravet, og delafgørelser (224), hvor nævnet alene traf afgørelse vedr. en del af erstatningskravet, mens en anden del af kravet f.eks. afventede yderligere dokumentation el.lign.

³ Civilstyrelsens nye fælles journalsystem, som blev implementeret i begyndelsen af januar 2006, gør det bl.a. muligt for Erstatningsnævnet fremover at redegøre for sagsbehandlingstiden i nye sager. Det har før 2006 alene været muligt for Erstatningsnævnet at redegøre for sagernes liggetid – dvs. den tid der går, fra sagen modtages i nævnet, til nævnet påbegynder sagsbehandlingen – men ikke den tid der går, fra sagen modtages i nævnet, til nævnet afslutter behandlingen af sagen.

Erstatningsnævnet har som nævnt ovenfor i hele 2006 løbende nedbragt sagsbehandlingstiden, hvorfor sagsbehandlingstiden ultimo 2006 vil være endnu kortere end gennemsnittet for perioden 1. juli til 31. december 2006.

Nævnet har i 2006 tilkendt erstatning med i alt 96.593.159 kr. Hertil kommer gebyrer til Arbejdsskadestyrelsen, honorarer for lægeerklæringer mv. med i alt 1.557.874 kr. Tilsammen 98.151.033 kr. Erstatningsbeløbene udbetales ikke direkte fra Erstatningsnævnet, men udbetales efter nævnets anvisning af vedkommende politimester/politidirektør. Rigspolitiet har oplyst, at der i 2006 er udbetalt i alt 115.323.772 kr. inkl. renter⁴. Det er endvidere oplyst, at det i medfør af offererstatningslovens § 17 i 2006 er lykkedes politiet at inddrive i alt 9.455.384 kr. fra skadevolderne, svarende til 8,2 pct. af det beløb, der inkl. renter i alt er udbetalt i 2006 til ansøgerne via politiet.

Udviklingen i de udbetalte erstatninger i årene 2002-2006 fremgår af figuren nedenfor.

Som bilag til årsberetningen er endvidere vedhæftet et skema, der viser fordelingen på de enkelte erstatningsposter mv. af den udbetalte erstatning fra staten i 2006.

Da Erstatningsnævnet organisatorisk er placeret under Civilstyrelsen, har sekretariatet ikke nogen særskilt bevilling. Oplysninger om Erstatningsnævnets økonomiske forhold i 2006 skal derfor søges i Civilstyrelsens årsrapport for dette år.

⁴ Ifølge Rigspolitichefen er det alene muligt at oplyse det samlede beløb *inkl. renter*, som politiet i 2006 har udbetalt i henhold til offererstatningsloven.

5 OPFYLDELSE AF NÆVNETS OG SEKRETARIATETS MÅL FOR 2006

Erstatningsnævnet, Civilstyrelsen og Justitsministeriet udarbejdede i september 2005 en handlingsplan for en varig nedbringelse af sagsbehandlingstiderne i Erstatningsnævnet. Med handlingsplanen blev der iværksat og tilrettelagt en række initiativer med henblik på at nedbringe antallet af ikke ekspederede sager⁵ i Erstatningsnævnet (sekretariatet) og fastholde en kort sagsbehandlingstid.

Målet med de samlede initiativer i handlingsplanen var at nedbringe antallet af ikke ekspederede sager i Erstatningsnævnet til under 450 sager ved udgangen af 2006.

Ved udgangen af 2005 udgjorde antallet af ikke ekspederede sager 1.253, og liggetiden – dvs. den tid der går, fra en ny sag modtages i nævnet, til sagsbehandlingen påbegyndes – udgjorde op til 7 måneder.

Sagsudviklingen i Erstatningsnævnet i 2006 har, som det fremgår ovenfor, været meget positiv, idet det er lykkedes at nedbringe antallet af ikke ekspederede sager, hvor sagsbehandlingen ikke er påbegyndt eller afsluttet, til væsentligt under det mål på 450 ikke ekspederede sager, som blev fastlagt i handlingsplanen fra september 2005. Ved udgangen af 2006 udgjorde antallet af ikke ekspederede sager således alene 173⁶.

Den meget positive sagsudvikling skyldes navnlig en midlertidig tilførsel af yderligere personalemæssige ressourcer til nævnets sekretariat i forbindelse med handlingsplanen. Der blev således i umiddelbar forlængelse af handlingsplanen tilført sekretariatet 3,5 juridiske fuldmægtige – så det samlede antal fuldmægtige udgjorde 7,5 – samt yderligere 2 deltidsansatte formiddagsfuldmægtige fra Justitsministeriets departement og en deltidsansat studerende. Der er i handlingsplanen fra september 2005 redegjort nærmere for den midlertidige styrkelse af sekretariatet. Sekretariatet er herudover i efteråret 2006 af Justitsministeriet og Civilstyrelsen tilført yderligere personalemæssige ressourcer, svarende til 1,5 fuldmægtige, således at sekretariatet ved udgangen af oktober 2006 bestod af en sekretariatschef, 9 fuldmægtige og 4 kontorfunktionærer, svarende til i alt 13,6 årsværk.

Endvidere har sekretariatet og Civilstyrelsen gennemført en række initiativer til forenkling og styrkelse af sagsgangene i Erstatningsnævnets sekretariat, der ligeledes må antages at have medvirket til den meget positive sagsudvikling. Sekretariatet har således foretaget en gennemgang og effektivisering af sekretariatets sagsgange, der er gennemført en forbedring af sekretariats støttefunktioner, og der er indført et nyt fælles it- og sagsbehandlingssystem i Civilstyrelsen. Hertil kommer, at sekretariatets medarbejdere i 2006 har udført et væsentligt merarbejde i forbindelse med bl.a. et antal arbejdsledetage samt særlige indsatsdage.

Det er i 2006 endvidere lykkedes at nedbringe sagsbehandlingstiden betydeligt, jf. afsnit 4 ovenfor. Sagsbehandlingstiderne bør imidlertid nedbringes yderligere, og Erstatningsnævnet vil derfor i 2007 fortsætte arbejdet hermed. Målet for 2007 er, at 80 pct. af sagerne skal være afgjort på maksimalt 120 dage i Erstatningsnævnets sekretariat, dvs. ekskl. den tid, der i givet fald evt. medgår til høring af Arbejdsskadestyrelsen.

⁵ Se note 1.

⁶ I årsberetningen for 2005 betegnede nævnet målsætningen for 2006 som ”meget ambitiøs”. Det er derfor særdeles tilfredsstillende, at målopfyldelsen er ca. 60 % bedre end forudsat i handlingsplanen fra september 2005.

Det bemærkes, at Erstatningsnævnet fra og med 2007 ikke længere vil registrere sagernes liggetid, men – i lighed med sammenlignelige nævn mv. – overgår til alene at registrere sagsbehandlingstiden, som må anses for at være det mål, der giver det mest retvisende billede af det sagsforløb, som opleves af borgerne som brugere af nævnet.

6 HVAD BETALER NÆVNET ERSTATNING FOR?

Erstatningsnævnet betaler erstatning for personskade som følge af overtrædelser af straffeloven og for visse afgrænsede personlige ejendele samt mindre kontantbeløb, der er blevet ødelagt, eller som mistes i forbindelse med straffelovsovertrædelsen. Nævnet betaler ikke i øvrigt erstatning for tingsskade, medmindre straffelovsovertrædelsen er begået af den personkreds, der er nævnt i offererstatningslovens § 3, der hovedsageligt omfatter personer, der er tvangsanbragt i institutioner under Kriminalforsorgen. Nævnet betaler ikke erstatning i forbindelse med færdselsforseelser, overtrædelse af ordensbekendtgørelsen, lokale politivedtægter eller andre lovovertrædelser, der ikke er omfattet af straffeloven.

I det omfang ansøgerens krav betales af skadevolderen eller arbejdsskadeforsikringen, betaler nævnet ikke erstatning. Dette følger direkte af bestemmelserne i offererstatningslovens § 7, stk. 1, og arbejdsskadeforsikringslovens § 77. Nævnet betaler heller ikke erstatning for konkrete udgifter, f.eks. helbredelsesudgifter og udgifter som følge af beskadiget beklædning, hvis disse udgifter dækkes af ansøgerens forsikringsselskab eller andre, jf. herved offererstatningslovens § 7.

I øvrigt betaler nævnet erstatning efter dansk rets almindelige regler. Det betyder blandt andet, at erstatningen udmåles efter reglerne i erstatningsansvarsloven, og at nævnet har mulighed for at nedsætte erstatningen eller helt lade den bortfalde, hvis ansøgeren har udvist en egen skyld, der berettiger til det.

7 KONKRETE AFGØRELSER FRA NÆVNET

7.1 INDLEDNING

I det følgende er refereret afgørelser, som nævnet har fundet er af mere almen eller principiel betydning. Som påpeget i tidligere årsberetninger, kan der ved en sådan gennemgang af udvalgte sager ikke være tale om noget repræsentativt udsnit af de flere tusind sager, som nævnet har påkendt i 2006.

For yderligere belysning af reglerne i offererstatningsloven og af Erstatningsnævnets praksis kan der f.eks. henvises til nævnets tidligere årsberetninger, der – for så vidt angår beretningerne for 1999-2005 – findes på nævnets hjemmeside samt til Gerd Sinding og Michael Lerche i Offererstatningsloven med kommentarer, 1. udg., 2005.

7.2 OFFERERSTATNINGSLOVENS § 1 – LOVENS OMRÅDE

7.2.1 Nævnets stillingtagen til, om skaden skyldes en overtrædelse af straffeloven

Som omtalt ovenfor betaler nævnet kun erstatning for skader, der er sket som følge af en overtrædelse af straffeloven. Hvis dette spørgsmål ikke er afgjort ved dom, foretager nævnet en selvstændig vurdering af, hvorvidt den anmeldte hændelse falder inden for straffelovens område, både for så vidt angår det objektive gerningsindhold og det subjektive forsæt. Der er tale om en konkret vurdering i den enkelte sag under inddragelse af alle sagens oplysninger, herunder f.eks. vidneafhøringer, gerningsstedsundersøgelser, lægelige undersøgelser og tekniske beviser mv., der er tilvejebragt gennem politiets strafferetlige efterforskning.

Nævnet er ikke bundet af politiets og anklagemyndighedens vurdering af, om der antages at være begået et strafbart forhold mod ansøger. Dette kan illustreres ved følgende afgørelser:

[REDACTED]

[REDACTED]

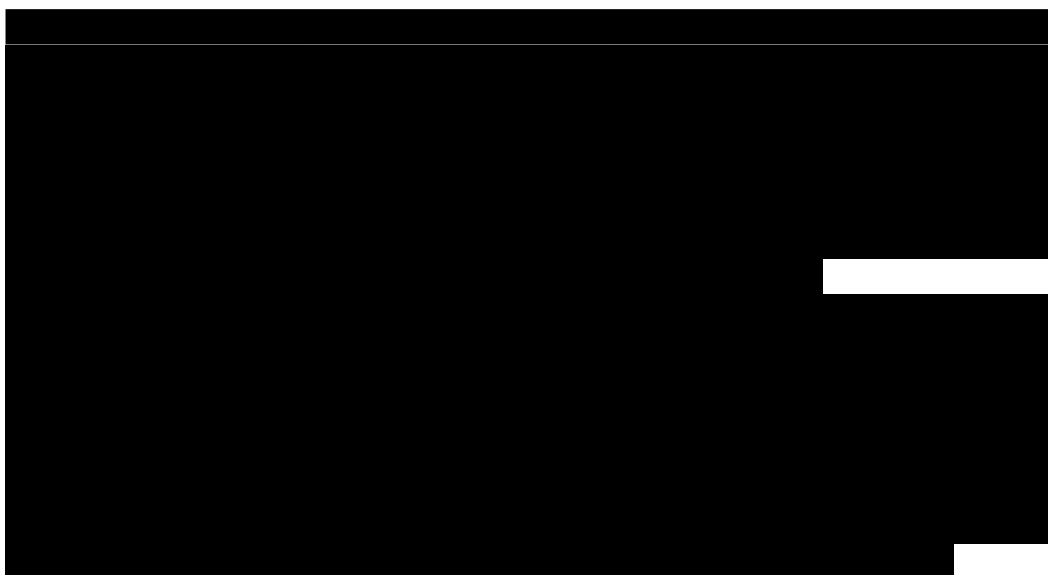
[REDACTED]

Hvis nævnet i forbindelse med sin vurdering af, om der foreligger en overtrædelse af straffeloven, ikke finder sagen tilstrækkeligt oplyst gennem politiets efterforskning, har nævnet bl.a. mulighed for at bede politiet om at foretage yderligere afhøringer af vidner mv. eller at gennemføre undersøgelser af gerningsstedet mv. Dette fremgår bl.a. af pkt. 8 i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 9558 af 28-08-2005 til politiet og anklagemyndigheden om indsendelse af sager til Erstatningsnævnet.

Som eksempel herpå kan nævnes sagen [REDACTED]

Nævnet har endvidere i flere tilfælde indhentet videooptagelser og lignende fra tilskadekomsten for selvstændigt at vurdere, om der var tale om en straffelovsovertrædelse over for ansøger. I et konkret tilfælde indhentede nævnet videobåndet fra politiets videoafhøring af et barn, der havde oplyst at have været udsat for et seksuelt overgreb, med henblik på at nævnet selv kunne vurdere forklaringens troværdighed:

Nævnet har ligeledes i enkelte tilfælde forelagt sager for Retslægerådet med henblik på, at rådet kunne udtale sig om, hvorvidt ansøgers skader ud fra en lægelig vurdering mest sandsynligt kunne antages at være opstået ved et voldeligt overfald eller ved en faldulykke.

Herudover har nævnet i begyndelsen af 2007 indgået aftaler med 3 speciallæger i henholdsvis neurologi, ortopædkirurgi og psykiatri om konsulentbistand i konkrete sager, hvor nævnet har behov for en lægelig vurdering af f.eks. årsagssammenhængen mellem ansøgers tilskadekomst ved en straffelovsovertrædelse og ansøgers fysiske eller psykiske skader.

7.2.2 Særligt om plejepersonales mv. tilskadekomst i arbejdstiden

Plejepersonale, pædagoger, skolelærere og andre personalegrupper med særlige omsorgsfunktioner mv., der kommer til skade, fordi en patient eller en elev mv. opfører sig voldsomt eller decideret voldeligt, udgør en særlig tilfældegruppe, jf. herved bl.a. nævnets årsberetning for 2003, afsnit 7.1.2. Da disse sager af behandlingsmæssige eller pædagogiske hensyn ofte ikke anmeldes til politiet, må de som regel afgøres på grundlag af ansøgerens egen beskrivelse af hændelsesforløbet. Erstatningsnævnet indhenter derudover normalt en udtalelse fra arbejdsgiveren, ligesom der ofte vil indgå beskrivelser af hændelsesforløbet fra kollegaer i nævnets afgørelsesgrundlag. Endvidere vil nævnet afhængig af sagens konkrete omstændigheder kunne anmode politiet om at foretage afhøring af yderligere vidner til episoden eller af skadevolder.

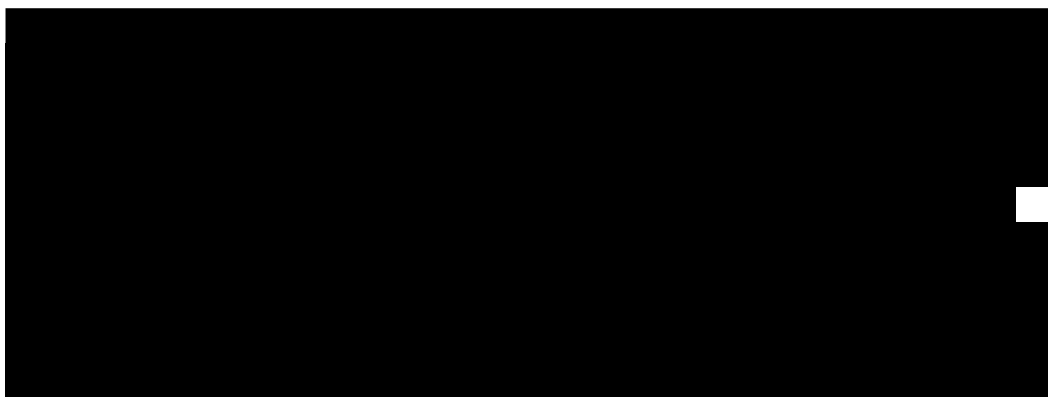
Nævnet tager på dette grundlag stilling til, om nævnet kan dispensere fra kravet i offererstatningslovens § 10 om politianmeldelse, jf. afsnit 7.4 nedenfor.

Hvis nævnet dispenserer fra kravet om politianmeldelse, skal der dernæst tages stilling til, om det hændelsesforløb, der kan lægges til grund, udgør en overtrædelse af straffeloven. En hændelse må, for at kunne anses for en straffelovsovertrædelse – og dermed omfattet af offererstatningsloven – være retsstridig, forsætlig og kvalificeret.

I den forbindelse må der tages hensyn til, at arbejde i plejesektoren og som pædagog mv. normalt involverer mere fysisk kontakt med personer end arbejde i andre brancher. Nævnet anser derfor ikke almindelig modstand i forbindelse med fastholdelse og lignende for at være retsstridig.

I kravet om forsæt ligger, at handlingen skal være "villet" i form af et bevidst angreb.

I kravet om, at handlingen skal være kvalificeret ligger, at der skal være tale om egentlig vold, mens småtjatteri, puf o. lign. som udgangspunkt ikke anses for at være omfattet af straffeloven.

[Redacted text block]

[Redacted text block]

7.2.3 Direkte og indirekte skadelidte

Nævnet betaler som udgangspunkt kun erstatning til ansøgere, der er direkte forurettede ved en straffelovsovertrædelse. Det vil sige, at man ikke kan få erstatning, hvis man blot har været vidne til en straffelovsovertrædelse. Man kan imidlertid have været så tæt på begivenhedernes centrum, at man som indirekte skadelidt alligevel er erstatningsberettiget. Der henvises herom til årsberetningen for 2003, afsnit 7.1.3.

[Redacted text block]

[REDACTED]

[REDACTED]

7.2.4 Årsagssammenhæng og påregnelighed

For at kunne få erstatning efter offererstatningsloven må der i overensstemmelse med de almindelige erstatningsretlige regler være årsagssammenhæng mellem den begåede straffelovsovertrædelse og skaden, ligesom skaden må være en påregnelig følge af straffelovsovertrædelsen.

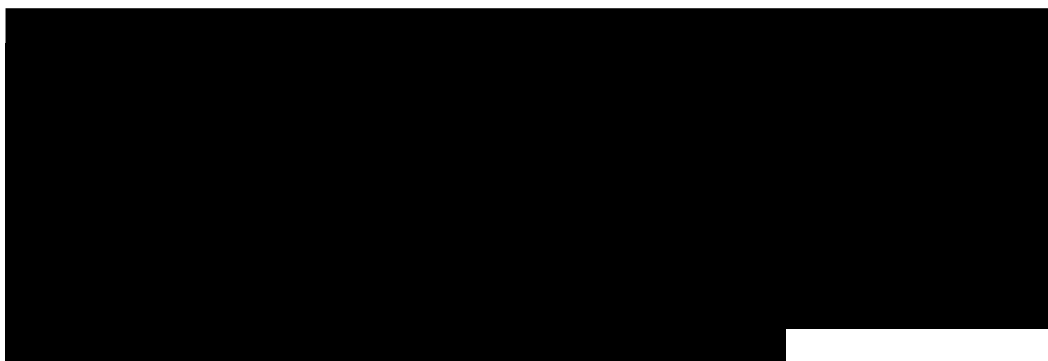
[REDACTED]

[REDACTED]

7.2.5 Straffelovsovertrædelser begået i udlandet

Efter offererstatningslovens § 1, stk. 3, betaler staten kun i særlige tilfælde erstatning for skader, der er sket uden for Danmark, og kun, hvis ansøger har bopæl i Danmark, har dansk indfødsret eller gør tjeneste for en dansk udenrigsrepræsentation. Erstatning kan endvidere betales til ansøgere, der har bopæl i Danmark, og som kommer til skade i forbindelse med deres erhvervsudøvelse i udlandet. Bestemmelsen er ifølge forarbejderne tiltænkt et snævert anvendelsesområde.

7.2.6 Afslag fordi formueskade ikke erstattes

Efter offererstatningsloven ydes der som udgangspunkt alene erstatning og godtgørelse i anledning af personskade.

I offererstatningslovens § 1, stk. 2, er der imidlertid givet skadelidte mulighed for – som tillægserstatning – at få erstatning for tøj og andre sædvanlige personlige ejendele, herunder mindre kontantbeløb, som skadelidte havde på sig, da personskaden skete.

Endvidere giver bestemmelsen i offererstatningslovens § 3 hjemmel til at yde erstatning for tingsskade ud over de i § 1, stk. 2, nævnte tilfælde, såfremt skadevolderen er omfattet af den særlige personkreds i § 3 (bl.a. personer, der er tvangsanbragt på institution under Kriminalforsorgen), som det offentlige menes at have et særligt ansvar for.

Erstatningen i henhold til offererstatningslovens § 1, stk. 2, og § 3 omfatter kun egentlig tingsskade. Formueskade opstået ved for eksempelvis bedrageri, underslæb, afpresning eller lignende forbrydelser kan derimod ikke erstattes i medfør af offererstatningsloven.

7.3 OFFERERSTATNINGSLOVENS § 6 A

7.3.1 Nedsættelse på grund af egen skyld eller accept af risiko

Efter offererstatningslovens § 6 a finder dansk rets almindelige erstatningsretlige regler tilsvarende anvendelse, herunder reglerne om nedsættelse eller bortfald af erstatning på grund af skadelidtes medvirken til skaden eller accept af risikoen for skade.

[Redacted text block]

[Redacted text block]

7.3.2 Den almindelige erstatningsretlige tabsbegrænsningspligt

Bestemmelsen i offererstatningslovens § 6 a indebærer endvidere, at den almindelige erstatningsretlige tabsbegrænsningspligt finder tilsvarende anvendelse i erstatningssager i henhold til offererstatningsloven. Tabsbegrænsningspligten indebærer, at den, der har lidt skade som følge af en andens ansvarspådragende adfærd, har pligt til så vidt muligt at begrænse sit tab som følge af skaden.

[Redacted text block]

7.4 OFFERERSTATNINGSLOVENS § 10

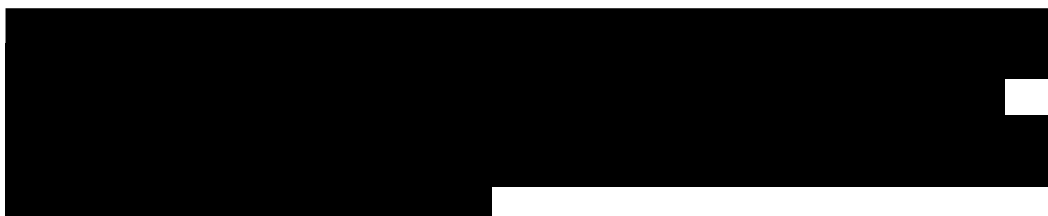
7.4.1 For sen eller manglende politianmeldelse

Efter offererstatningslovens § 10, stk. 1, er det en betingelse for at få erstatning fra staten, at straffelovsovertrædelsen er anmeldt til politiet uden unødigt ophold. Efter nævnets praksis anses dette som udgangspunkt for at være inden for 24 timer fra gerningstidspunktet.

Efter offererstatningslovens § 10, stk. 2, kan bestemmelsen i stk. 1 fraviges, hvis forholdene taler for det. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en ansøger på grund af sin tilstand, f.eks. bevidstløshed, har været ude af stand til at indgive politianmeldelse. I så fald regnes fristen for at indgive politianmeldelse først fra det tidspunkt, hvor det var muligt for ansøger at indgive anmeldelse. Også i andre tilfælde kan der på grund af sagens konkrete omstændigheder være grundlag for at se bort fra fristen, jf. nærmere årsberetningen for 2003, afsnit 7.4.1. Det vil normalt være en forudsætning for, at der kan bortses fra fristen, at ansøger i øvrigt har taget de nødvendige forholdsregler og f.eks. opsøgt skadestuen eller anden lægehjælp i umiddelbar forbindelse med skaden.

Frygt for repressalier er efter lovens forarbejder ikke en gyldig grund til at undlade at foretage politianmeldelse uden unødigt ophold.

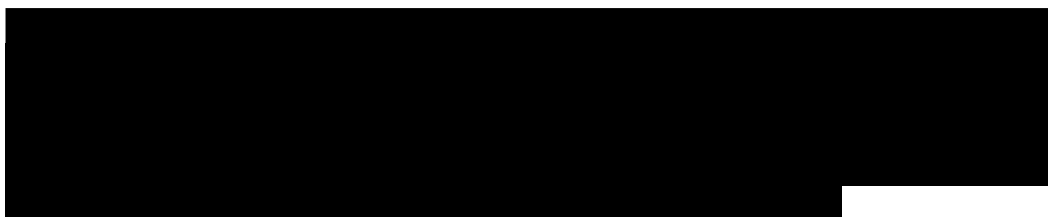
Hvis det på trods af sen anmeldelse lykkes for politiet at identificere gerningsmanden, ser nævnet i almindelighed bort fra, at anmeldelsen ikke er indgivet uden unødigt ophold i henhold til offererstatningslovens § 10, stk. 1.

7.4.2 Medvirken til politiets opklaring af sagen

Kravet i offererstatningslovens § 10, stk. 1, om politianmeldelse antages endvidere at indebære, at ansøgeren skal have medvirket i fornødent omfang til politiets opklaring af sagen. Bevidst fortielse af oplysninger eller lignende modvilje mod at medvirke til sagens opklaring medfører således normalt, at der ikke kan tilkendes erstatning i henhold til offererstatningsloven.

[Redacted text block]

7.4.3 Krav ikke gjort gældende i retten

Efter offererstatningslovens § 10, stk. 1, er det tillige en betingelse for at få erstatning fra staten, at ansøgeren under en eventuel straffesag mod skadevolderen har nedlagt påstand om erstatning i retten.

[Redacted text block]

7.5 OFFERERSTATNINGSLOVENS § 13 – TOÅRSFRISTEN

Medmindre der foreligger særlige grunde, kan Erstatningsnævnet ikke behandle en ansøgning, der er indgivet over 2 år efter, at lovovertrædelsen er begået. Det følger af fristreglen i offererstatningslovens § 13. Fristen kan fraviges, hvis der foreligger særlige grunde, f.eks. hvis ansøger først har fået kendskab til forbrydelsen lang tid efter, at den er begået. Efter nævnets praksis regnes fristen altid først fra det tidspunkt, hvor der foreligger endelig dom i sagen, eller, hvis sagen ikke har været behandlet ved domstolene, fra efterforskningen er afsluttet.

Nævnets praksis er i de seneste år strammet noget, således at der nu meddeles afslag på ansøgninger indgivet over to år efter endelig dom eller efterforskningens afslutning, medmindre der foreligger en god undskyldning for, at ansøgningen ikke er indgivet tidligere, jf. nærmere herom årsberetningen 2004, afsnit 7.6.

[Redacted text block]

7.6 OFFERERSTATNINGSLOVENS § 14, STK. 1, – SAGENS OPLYSNING FOR NÆVNET

Bestemmelsen i offererstatningslovens § 14 udgør sammen med nævnets forretningsorden – jf. bekendtgørelse nr. 787 af 12. august 2005 – grundlaget for nævnets behandling af ansøgninger i henhold til offererstatningsloven.

Efter § 14, stk. 1, kan nævnet opfordre ansøgeren til at medvirke til sagens oplysning, herunder ved personligt fremmøde for nævnet, ved i tilfælde af personskaade at lade sig undersøge af en læge og om fornødent, eventuelt ved indlæggelse, at lade sig undergive observation og behandling. Nævnet kan endvidere afkræve andre, der har kendskab til forholdene, oplysninger, der må anses for nødvendige. Nævnet kan herunder indhente sygehusjournaler eller udskrifter heraf.

Ved Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 9558 af 26. august 2005 om indsendelse af sager til Erstatningsnævnet mv., (pkt. 8), er det bl.a. præciseret, at nævnet i sager, hvor der undtagelsesvis kan være behov for yderligere oplysninger, er berettiget til at rette henvendelse til vedkommende politimester (politidirektøren) med henblik på, at der til brug for nævnets behandling af erstatningsspørgsmålet foretages yderligere undersøgelser i sagen, uanset at politiets efterforskning i sagen er afsluttet.

Nævnet vurderer i det enkelte tilfælde, om en sag er tilstrækkeligt oplyst gennem politiets dokumenter, eller om der f.eks. er behov for, at nævnet – eller nævnets sekretariat – indhenter og gennemser eventuelt yderligere materiale i form af lydbånd, video-

bånd eller lignende. Det vil endvidere efter omstændighederne blive overvejet, om nævnet skal bede politiet om at foretage yderligere undersøgelser i sagen.

Der henvises vedrørende eksempler fra nævnets praksis navnlig til afsnit 7.2.1. ovenfor, hvor der bl.a. omtales nogle konkrete sager, hvor nævnet gennem politiet foranstaltede yderligere undersøgelser og tilvejebragte yderligere oplysninger til brug for afgørelsen af erstatningssagen.

7.7 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 1

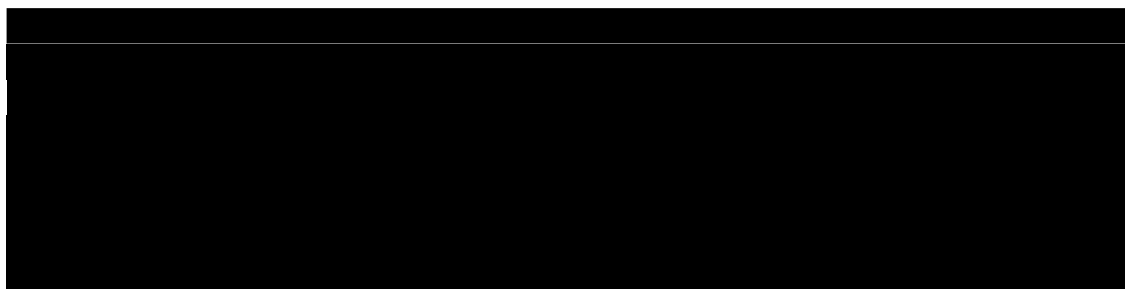
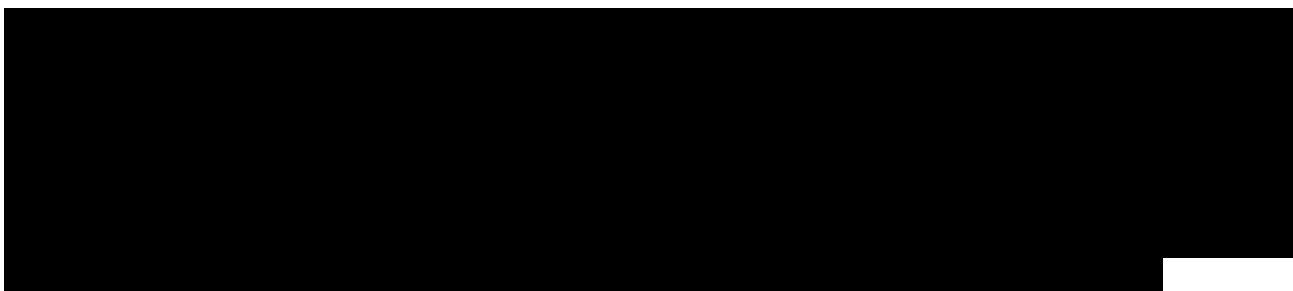
7.7.1 Helbredelsesudgifter

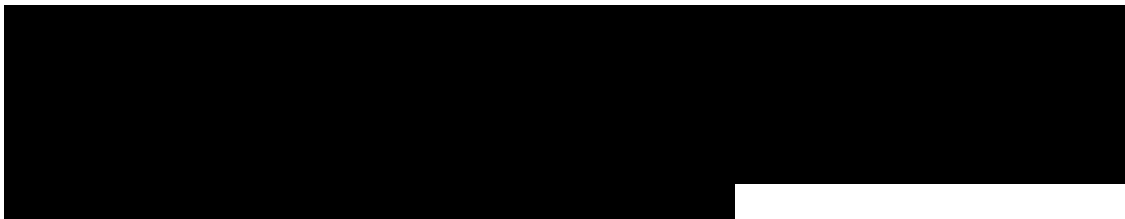
Nævnet kan i medfør af erstatningsansvarslovens § 1 tilkende erstatning for helbredelsesudgifter, såfremt der er tale om udgifter til rimelige og nødvendige foranstaltninger, der har til formål at få skadelidte helbredt, eller som står i forbindelse med skadelidtes helbredelse.

Helbredelsesudgifter omfatter først og fremmest udgifter til rimelige og nødvendige foranstaltninger, der har til formål at søge skadelidte helbredt, eller som står i forbindelse med helbredelsen af skadelidte. Det gælder således som udgangspunkt f.eks. udgifter til tandlægebesøg og psykologbehandling samt udgifter i forbindelse med transport til og fra behandlingen.

For så vidt angår udgifter til behandling på privathospital el.lign., henvises der til nævnets årsberetning for 2005, afsnit 7.10.1.

Efter nyere retspraksis kan der – ud over den helt indledende behandling – ikke tilkendes erstatning for udgifter til behandling i form af bl.a. fysioterapi, medmindre der foreligger dokumentation for, at behandlingen har en varig helbredende effekt. Der kan således ikke tilkendes erstatning for fysioterapibehandling, der alene er smertelindrende.

7.7.2 "Andet tab"

I medfør af erstatningsansvarslovens § 1 kan der endvidere efter omstændighederne tilkendes erstatning for "andet tab", som skadelidte måtte have lidt som følge af tilskadekomsten.

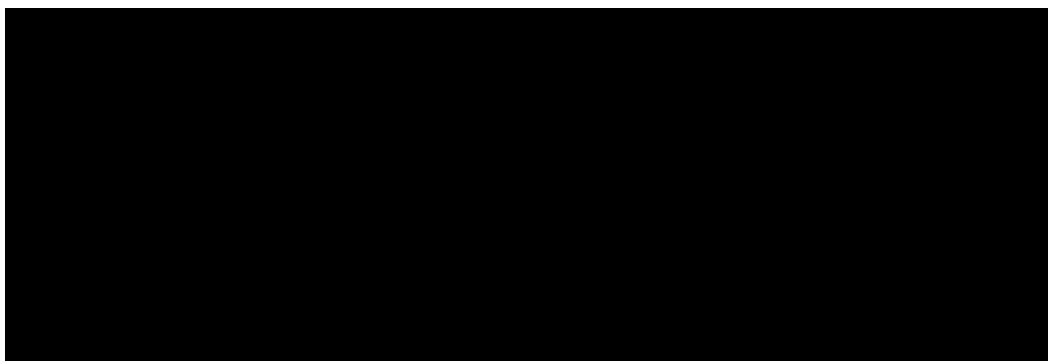
Der kan således f.eks. tilkendes erstatning for forlængelse af uddannelse eller tab af skoleår. Det er normalt en forudsætning herfor, at det ved lægeerklæring samt erklæring fra uddannelsesstedet dokumenteres, at det er straffelovsovertrædelsen, der er årsag til forsinkelsen i ansøgers uddannelsesforløb.

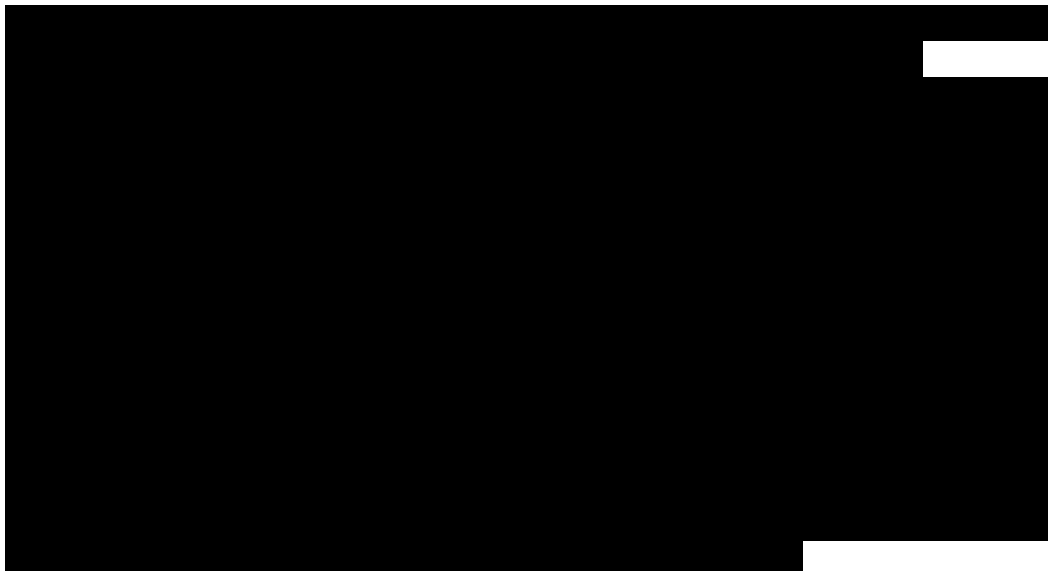
I nævnets tidligere årsberetninger er refereret flere afgørelser vedrørende erstatning for tab af skoleår/forlængelse af uddannelse, jf. f.eks. ÅB 2001, afsnit 6.10. Nævnet har hidtil anvendt en praksis, hvorefter erstatning for tab af et halvt skoleår udgør 25.000 kr., og erstatningen for tab af et helt skoleår udgør 40.000 kr.

Nævnet har i 2006 som følge af en dom afsagt af Vestre Landsret haft anledning til at revurdere niveauet for erstatningen for tab af skoleår. I U2005.2590V tilkendte Vestre Landsret således sagsøgeren 35.000 kr. i erstatning for en forsinkelse af studiestart på 7 måneder. Vestre Landsret begrundede erstatningens størrelse med, at de hidtidige erstatningsbeløb, der havde baggrund i U 1991.570H, ikke var blevet reguleret i 10 år samt den almindelige prisudvikling i samfundet, hvorfor landsretten fandt, at der var grundlag for en generel forhøjelse af erstatningsbeløbene.

På baggrund af landsrettens dom har nævnet besluttet at regulere erstatningen for tab af skoleår, således at der fremover som udgangspunkt tilkendes 30.000 kr. for tab af et halvt skoleår og 50.000 kr. for tab af et helt skoleår.

Som andet tab er der endvidere efter en konkret vurdering mulighed for at tilkende erstatning for skadelidtes udgifter til ophold på krisecenter eller lignende.

Der kan fra nævnets praksis endvidere henvises til den i årsberetningen 1999, afsnit 5.12, omtalte sag n.j.nr. 608/1999, i hvilken nævnet tilkendte erstatning for ansøgers ophold på et kvindehjem, idet opholdet ifølge ansøgers læge havde været nødvendigt for ansøgers helbredelse.

7.8 ERSTATNINGSANSVARSLOVENS § 2

Efter erstatningsansvarslovens § 2 ydes der erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for tiden fra skadens indtræden, indtil skadelidte kan begynde at arbejde igen. Må det antages, at skadelidte vil lide et varigt erhvervsevnetab, ydes erstatning indtil det tidspunkt, hvor det er muligt midlertidigt eller endeligt at skønne over skadelidtes fremtidige erhvervsevne.

7.9 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 5

7.9.1 Erstatning for erhvervsevnetab – varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde

Efter erstatningsansvarslovens § 5 tilkommer der skadelidte erstatning for tab af erhvervsevne, hvis en personskade har medført varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde. Ved bedømmelsen af erhvervsevnetabet tages der hensyn til skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og genoptræning eller lignende. Skadelidtes erhvervsevnetab beregnes i procent (erhvervsevnetabsprocenten). Der ydes ikke erstatning, såfremt erhvervsevnetabet er mindre end 15 pct.

Hvis det sandsynliggøres, at en ansøger har lidt et erhvervsevnetab som følge af tilskadekomsten, vil nævnet forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen med henblik på, at styrelsen afgiver en udtalelse om ansøgers erhvervsevnetabsprocent. Arbejdsskadestyrelsens udtalelse er alene vejledende for nævnet, men vil som altovervejende hovedregel blive lagt til grund af nævnet. Nævnet har dog i enkelte særlige tilfælde tilsidesat Arbejdsskadestyrelsens vurdering af ansøgers erhvervsevnetabsprocent.

7.10 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 7 – FASTSÆTTELSE AF ERHVERVS- EVNETABSERSTATNING

7.10.1 Fastsættelse af årsløn

Efter erstatningsansvarslovens § 6 fastsættes erstatning for tab af erhvervsevne blandt andet på grundlag af ansøgers årsløn. Årslønnen fastsættes i medfør af samme lovs § 7, stk. 1, som ansøgerens samlede erhvervsindtægt i det år, der går forud for datoen for skadens indtræden. Årslønnen opgøres således ikke i kalenderåret, men fra datoen for tilskadekomsten og et år bagud.

Efter erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2, kan årslønnen dog fastsættes skønsmæssigt, når særlige indtægts- eller ansættelsesforhold eller andre særlige forhold har gjort sig gældende.

Som anført i årsberetningen for 2003, afsnit 7.9.1, har nævnet, hvis ansøgeren gennem længere tid kun har haft en vag tilknytning til arbejdsmarkedet, som udgangspunkt anvendt en standardårsløn på 165.000 kr. ved beregningen af erstatning for tab af erhvervsevne. Standardårslønnen kan ikke anvendes, hvis ansøger har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, heller ikke selv om ansøgers faktiske årsløn er lavere end standardårslønnen, jf. nærmere årsberetningen 2004, afsnit 7.9.1.

Nævnet har – som omtalt i årsberetningen 2005, afsnit 7.12. – i 2006 besluttet at forhøje standardårslønnen til 210.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2006 eller senere.

7.11 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 12 – ERSTATNING FOR BEGRAVELSESUDGIFTER

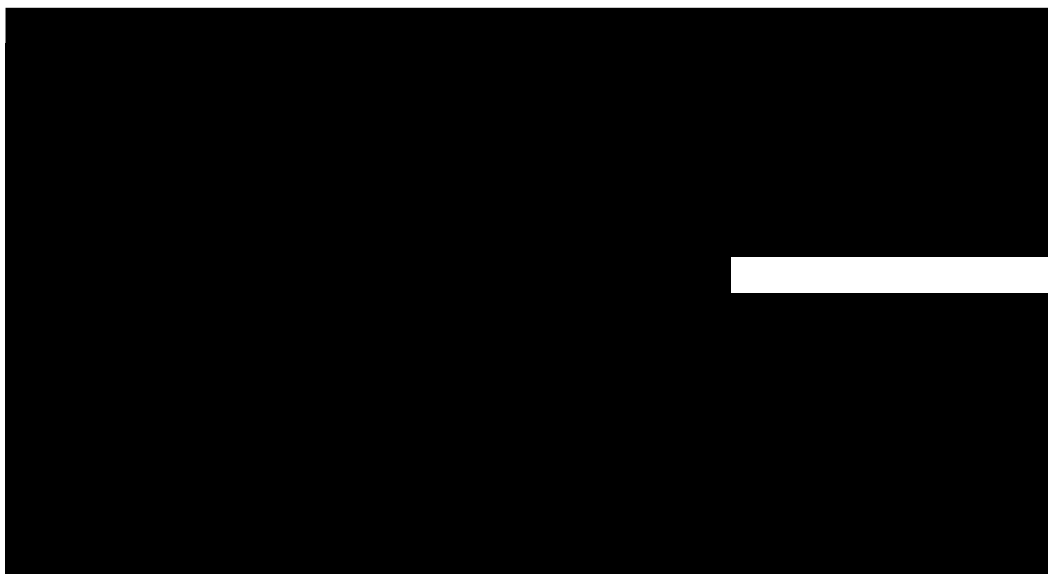
Efter erstatningsansvarslovens § 12 skal den, som er erstatningsansvarlig for en andens død, betale erstatning for rimelige begravelsesudgifter og erstatning til den, som ved dødsfaldet har mistet en forsørger.

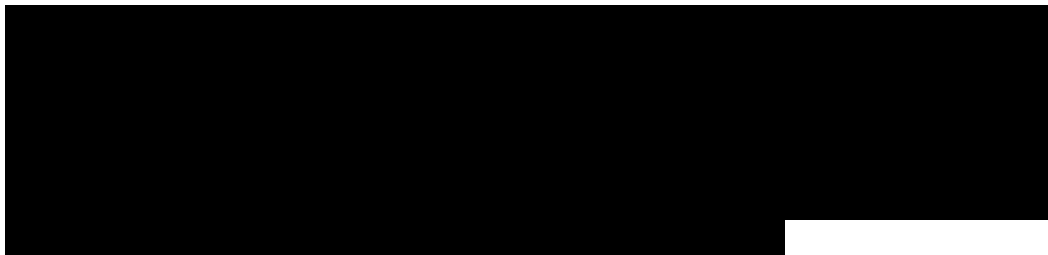
I praksis anser nævnet som udgangspunkt begravelsesudgifter på op til 30.000 kr. for rimelige. Nævnet har imidlertid i en konkret sag, hvor der forelå helt særlige omstændigheder, besluttet at tilkende et større beløb.

7.12 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 13 – ERSTATNING TIL ÆGTEFÆLLE ELLER SAMLEVER

Efter erstatningsansvarslovens § 13 udgør erstatningen for tab af forsørger til ægtefælle eller samlever 30 pct. af den erstatning, som afdøde må antages at ville have opnået ved et fuldstændigt tab af erhvervsevnen, jf. lovens §§ 5-8. Erstatningen udgør dog mindst 740.500 kr. (2006-niveau), medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Var forsørgeren fyldt 30 år, nedsættes erstatningen efter reglerne i § 9.

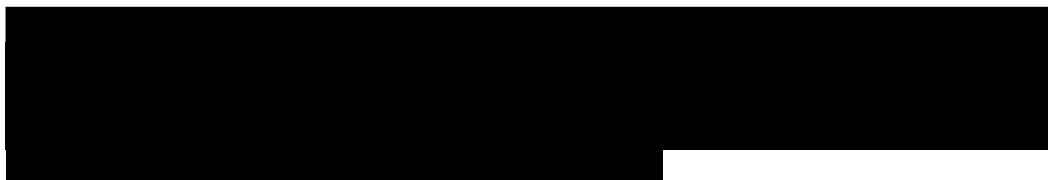

7.13 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 18

Bestemmelsen i erstatningsansvarslovens § 18 fastslår, i hvilket omfang krav på erstatning og godtgørelse kan overføres til andre ved aftale eller arv, ligesom bestemmelsen fastlægger, hvordan kravene er stillet i formueforholdet mellem ægtefæller. Det følger bl.a. af bestemmelsen, at krav på erstatning og godtgørelse i tilfælde af skadelidtes død falder i arv til skadelidtes arvinger⁷.

Hvis skadelidte dør, inden et krav på f.eks. godtgørelse for varigt mén eller erstatning for erhvervsevnetab er anerkendt eller fastslået ved dom eller af Erstatningsnævnet, kan der dog efter omstændighederne ske nedsættelse af erstatningen eller godtgørelsen under henvisning til skadelidtes korte levetid. Der sker normalt ikke nedsættelse af erstatningen ved dødsfald senere end ca. 3 år efter tilskadekomsten, jf. herved U 2005 2390 H.

⁷ Erstatningsansvarslovens § 18, stk. 2, indeholdt tidligere en bestemmelse, hvorefter krav om godtgørelse for personskade først faldt i arv, når det var anerkendt eller gjort gældende ved sagsanlæg eller under en straffesag ved kravets fremsættelse i retten eller i et anklageskrift eller en stævning, der var indleveret til retten. Denne bestemmelse er imidlertid ophævet med virkning fra den 23. januar 2003. Sådanne godtgørelseskrav falder således nu som udgangspunkt i arv fra samme tidspunkt som krav på erstatning for økonomisk skade i anledning af personskade, dvs. uanset om skadelidte har gjort kravet gældende inden sin død.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

7.14 ERSTATNINGSANSVARSLOVENS § 26, STK. 1 OG 2, - TORTGODTGØRELSE

7.14.1 Frihedsberøvelser

Efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, skal den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred ære eller person, betale den forurettede godtgørelse for tort.

[REDACTED]

7.14.2 Forbrydelser mod kønssædeligheden mv.

Efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2, skal det ved fastsættelsen af tortgodtgørelsen tillægges vægt, at krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret en overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 23 (forbrydelser i familieforhold) eller 24 (forbrydelser mod kønssædeligheden). Bestemmelsen blev indsat i erstatningsansvarsloven ved lov nr. 463 af 7. juni 2001. Lovændringen tog bl.a. sigte på at fordoble det hidtidige godtgørelsesniveau i sædelighedssager, således at udgangspunktet ved udmåling af godtgørelse for tort ved fuldbyrdet voldtægt er 60-70.000 kr. og omkring det halve ved forsøg på voldtægt.

Godtgørelsen i de enkelte sager fastsættes ud fra en vurdering af de konkrete omstændigheder i hvert enkelt tilfælde. Nævnet lægger i den forbindelse blandt andet vægt på karakteren af de seksuelle krænkelser, den anvendte tvang eller vold, varigheden af forbrydelsen, hvor forbrydelsen er sket, om der har medvirket en eller flere gerningsmænd og, hvis der er tale om forsøg, hvor fremskredent forsøget har været.

I andre sædelighedssager end voldtægt og forsøg på voldtægt fastsættes godtgørelsen mere skønsmæssigt, men under hensyn til de samme momenter, der er anført ovenfor.

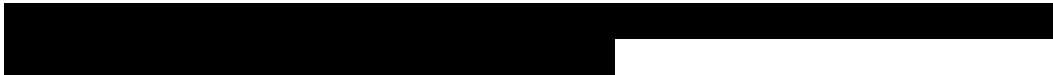

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

7.15 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 26 A – GODTGØRELSE TIL EFTERLADTE

Godtgørelse til efterladte ved dødsfald i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 a kommer kun på tale ved dødsfald, der er forvoldt forsætligt eller ved grov uagtsomhed. Bestemmelsen vil derfor typisk finde anvendelse i tilfælde, hvor dødsfaldet er forvoldt ved overtrædelse af straffelovens § 237 (manddrab), § 246 (grov vold med døden til følge) eller eventuelt § 252 (forsætlig fareforvoldelse).

Er dødsfaldet forvoldt ved overtrædelse af straffelovens § 237, er udgangspunktet, at der skal betales godtgørelse. Er døden derimod forvoldt ved overtrædelse af straffelovens § 246 eller § 252, afhænger det af en konkret vurdering af karakteren af tiltaltes handling og den lidelse eller krænkelse, som derved er påført de efterlevende, om der skal betales godtgørelse. Der kan i den forbindelse lægges vægt på, om dødsfaldet er forvoldt på en særlig brutal eller krænkende måde, om afdøde har været udsat for omfattende vold eller seksuelle krænkelser inden døden, eller om døden er forvoldt på en særlig pinefuld måde. Det kan også indgå i vurderingen, hvor "tæt" de efterladte har været på begivenhederne. Har et barn f.eks. været til stede i forbindelse med drabet på en af sine forældre, kan dette i sig selv tale for tilkendelse af godtgørelse.

Udgangspunktet for godtgørelsens størrelse ved forsætligt drab er 100.000 kr. Ved dødsfald som følge af grov uagtsomhed kan godtgørelsen fastsættes til et mindre beløb, idet det dog i lovens forarbejder forudsættes, at der ikke tilkendes helt bagatelagtige beløb.

Godtgørelsen kan udbetales til personer, der stod afdøde særlig nær. Det vil som udgangspunkt sige afdødes efterladte ægtefælle eller samlever, mindreårige børn og, hvis afdøde var mindreårig, afdødes forældre. Ved mindreårige børn vil det som udgangspunkt være uden betydning, om barnet rent faktisk boede sammen med afdøde, og om barnet selv er i stand til at forstå de særlige omstændigheder omkring dødsfaldet, der begrundet godtgørelsen. Hjemmeboende voksne børn vil som udgangspunkt også være omfattet af bestemmelsen.

Der kan udbetales en godtgørelse i den størrelsesorden, der er omtalt ovenfor, til hver af de efterladte, som stod afdøde særlig nær.

Bestemmelsen, der er gældende for skader sket den 23. januar 2003 og senere, er nærmere omtalt i årsberetningerne for 2003, afsnit 7.13 og 2004, afsnit 7.14.

[REDACTED]

[REDACTED]

Efter omstændighederne er også andre end ægtefælle, samlever, børn eller forældre omfattet af bestemmelsen i § 26 a. Dette forudsætter dog, at der har været et sådant særligt forhold mellem den pågældende og afdøde, at der må antages at være tale om en tilsvarende særlig følelsesmæssig belastning som følge af dødsfaldet. Det kan f.eks. være en søskende, der som voksen i mange år har haft fælles bolig og husholdning med afdøde.

[REDACTED]

7.16 FORÆLDELSE

Efter fristreglen i offererstatningslovens § 13 kan nævnet ikke behandle en ansøgning, der er indgivet over 2 år efter, at lovovertrædelsen er begået, medmindre der foreligger særlige grunde. Der henvises herved nærmere til afsnit 7.5 ovenfor. Ved siden af denne fristregel gælder endvidere de almindelige forældelsesretlige regler, jf. herved

nævnets årsberetning for 2003, afsnit 7.15. Der gælder således forældelsesloven af 1908 (1908-loven), hvorefter erstatningsansvar for personskade som udgangspunkt forældes efter 5 år (§ 1, nr. 5), og den almindelige 20-årige forældelse i Danske Lov 5-14-4⁸.

Den 20-årige forældelse finder kun anvendelse, hvis skaden er bevirket ved en forbrydelse, for hvilken der under offentlig straffesag pålægges straf. Da nævnet behandler både sager, hvor gerningsmanden aldrig er fundet, og der derfor ikke er ført nogen straffesag, og sager, hvor der foreligger dom, afhænger det således af den konkrete sag, hvilken forældelsesfrist, der finder anvendelse.

1908-lovens 5-årige forældelsesfrist gælder i medfør af lovens § 2 som udgangspunkt fra det tidspunkt, hvor fordringen af fordringshaveren kan kræves betalt – det vil for erstatningskrav uden for kontrakt normalt sige ved skadens indtræden.

Hvis skadelidte som følge af "utilregnelig uvidenhed om sit krav" har været ude af stand til at gøre kravet gældende, regnes forældelsesfristen imidlertid først fra det tidspunkt, hvor skadelidte blev i stand til at kræve sit krav betalt, jf. herved 1908-lovens § 3.

⁸ Det bemærkes, at justitsministeren den 28. februar 2007 i Folketinget har fremsat forslag (L 165) til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven). Lovforslaget indeholder en ny lov om forældelse af fordringer, der – hvis den vedtages – skal erstatte de gældende forældelsesregler i Danske Lov 5-14-4 og i lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer (1908-loven).

[REDACTED]

[REDACTED]

København den 10. maj 2007

M. Lerche

Bilag 1

Oversigt over forekomsten af de enkelte straffelovsovertrædelser i 2006

Strfl. §§ 119-121	111
Strfl. § 123	14
Strfl. § 210	17
Strfl. §§ 216-217	96
Strfl. § 218-221	8
Strfl. §§ 222-223 a	105
Strfl. § 224	62
Strfl. § 232	91
Strfl. § 237	67
Strfl. § 241	6
Strfl. 244	1790
Strfl. 245	602
Strfl. 246	17
Strfl. 249	3
Strfl. 252	18
Strfl. §§ 260-261	18
Strfl. § 266	13
Strfl. § 276, § 291, § 293	26
Strfl. § 279	2
Strfl. § 281	3
Strfl. § 288	255
Strfl. I øvrigt	20
Andet	25
I alt	3369 ⁹

⁹ Der er i 2006 indkommet 3.475 nye erstatningssager. Det er på 3.369 af disse sager registreret, hvilken straffelovsovertrædelse sagen vedrører. At der ikke er registreret en straffelovsovertrædelse på alle 3.475 nye sager skyldes bl.a., at det i nogle tilfælde ikke er muligt på modtagelsestidspunktet at afgøre, hvilken straffelovsovertrædelse erstatnings-sagen vedrører. Det gælder navnlig ansøgninger, der ved en fejl er sendt direkte til Erstatningsnævnet, og ikke – i overensstemmelse med nævnets forretningsorden – gennem politiet, og hvor nævnet derfor ikke på ansøgningstids-punktet har modtaget de relevante akter fra straffesagen.

Bilag 2

Oversigt over tilkendte erstatninger mv. i 2006 fordelt på erstatningsposter

Tilkendt erstatning / godtgørelse i 2006:

Svie og smerte (eal § 3)	13.575.800
Helbredelsesudgifter (eal § 1)	657.536
Tandbehandling	1.279.247
Personlige ejendele (ofl § 1, stk. 2)	951.704
Mistede kontanter (ofl § 1, stk. 2)	63.558
Tingsskade (ofl § 3)	36.875
Forlængelse af uddannelse/tab af skoleår	146.500
Transportudgifter	182.899
Tabt arbejdsfortjeneste (eal § 2)	7.019.139
Begravelsesudgifter (eal § 12)	163.447
Overgangsbeløb (eal § 14 a)	731.500
Tort (eal § 26, stk.1-2)	11.304.500
Krænkelsegodtgørelse (eal § 26, stk. 3)	1.020.000
Godtgørelse til efterladte (eal § 26 a)	3.066.260
Lægeerklæring, betalt af ansøger/advokat	170.990
Varigt mén (eal § 4)	13.801.143
Erhvervsevnetabserstatning (eal § 5)	34.147.505
Varige helbredelsesudgifter (eal § 1 a)	86.488
Tab af forsørger, ægtefælle (eal § 13)	3.793.715
Andet	272.400
I alt	96.593.159

Administrative udgifter i 2006:

Gebyr til Arbejdsskadestyrelsen	602.500
Tandlægekonsulent	37.705
Lægekonsulent	0 ¹⁰
Erklæringer betalt af nævnet	912.147
Andet	5.523
I alt	1.557.874

Udbetalt i alt i 2006:

Tilkendte erstatninger og godtgørelser	96.593.159
Administrative udgifter	1.557.874
I alt	98.151.033

¹⁰ Nævnet har først i 2007 indgået aftaler om bistand fra speciallægekonsulenter, jf. herved årsberetningen for 2006, afsnit 7.2.1.

Bilag 3

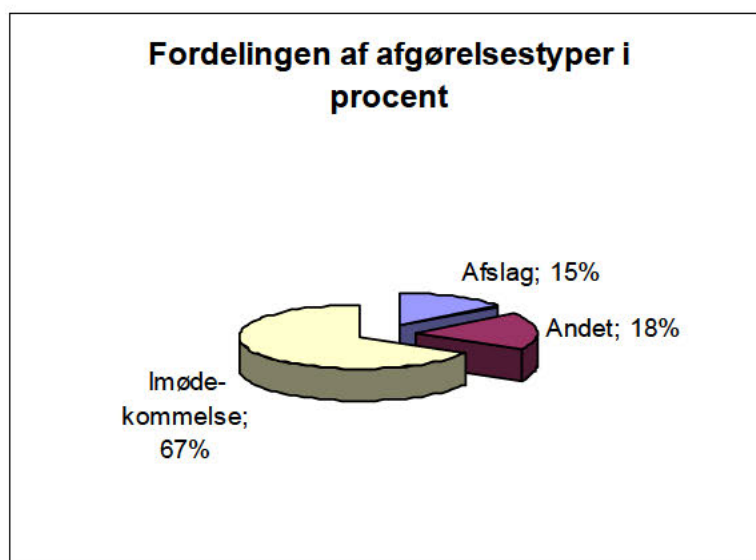
Oplysninger om meddelte afslag i 2006

Erstatningsnævnet har i 2006 truffet 5.629 afgørelser, jf. årsberetningen 2006, afsnit 4.

I 58,5 pct. af afgørelserne har nævnet i det væsentligste imødekommet ansøgers erstatningskrav, mens 15 pct. af afgørelserne har gået ud på afslag. Endvidere har nævnet i 9 pct. af sagerne – typisk efter at have modtaget dokumentation for ansøgers krav – ændret nævnets tidligere afgørelse. Disse afgørelser vil i langt de fleste tilfælde gå ud på imødekommelse af ansøgers krav. De sager, hvor nævnet har imødekommet eller genoptaget og ændret en tidligere afgørelse udgør tilsammen 67,4 pct. af de truffede afgørelser.

De øvrige 17,5 pct. af de truffede afgørelser, hvor nævnet hverken har imødekommet eller afslået det fremsatte erstatningskrav, drejer sig bl.a. om tilfælde, hvor nævnet ikke har kunnet tage stilling til kravet på det foreliggende grundlag, og hvor nævnet derfor har afsluttet sagen med tilsagn om genoptagelse ved indsendelse af dokumentation el.lign. for kravet (14,8 pct.). Endvidere drejer det sig om sager, hvor nævnet har besluttet at henlægge en erstatningssag, f.eks. fordi ansøger har oplyst, at han eller hun ikke ønsker videre foretaget i sagen (under 0,3 pct.). Endelig drejer det sig om afgørelser, hvorved nævnet har besluttet at genoptage, men har fastholdt nævnets tidligere afgørelse (2,4 pct.).

Fordelingen af afgørelsestyper kan illustreres ved nedenstående diagram:

Bilag 4

Oplysninger om afslagsgrunde i 2006

Blandt de afgørelser, hvorved nævnet har truffet afgørelse om afslag på erstatning, fordeler begrundelserne for afslagene sig som illustreret ved nedenstående figur:

